

Р Е Ш Е Н И Е №71
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Гр. Перник, 05 април 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 47** по описа за **2013** г. на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на "****" ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. "****", бл.40, вх.Б, ет.1, ап. 25, с управител Ю.Й.М.***, срещу решение № 1208 от 11.01.2013 г. на Районен съд Перник, постановено по н. а. х. д. № 1804 от 2012 г. по описа на съда, като се иска неговата отмяна. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21085-F015445 от 11.10.2012 г. издадено от Директор офис Перник при ТД на НАП- Перник, с което на основание чл.261, ал.1 от ЗКПО за нарушение на чл. 92, ал. 1, във вр. с ал. 2 от ЗКПО на дружеството жалбоподател, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500 лева.

В жалбата се твърди, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно. Първоинстанционният съд неправилно бил приел, че не е налице маловажен случай. От съда се иска да бъде отменено въззивното решение, както и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба ТД на НАП - София, Офис - Перник, моли решението да бъде оставено в сила. Наказателното постановление е издадено в рамките на предоставената на АНО компетентност и при спазване на установените в ЗАНН правила, поради което е законосъобразно и правилно е било потвърдено от въззивния съд.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба като счита, че атакуваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Поддържа становище, че искането за прилагане на чл.28 от ЗАНН е неоснователно.

Административен съд – Перник, като разгледа касационната жалба на посочените в нея основания и извърши служебна проверка относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, констатира следното:

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства РС-Перник е приел за установено, че жалбоподателят – „****“ЕООД, не е подал данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО в законоустановения срок - 31.03.2012 г., отнасяща се за дейността му през предходната отчетна 2011 година, а е подал такава на 10.09.2012 г. В самото НП се сочи, че така извършеното нарушение е за първи път, но без да е упоменато посоченото от управителя на дружеството при съставяне на АУАН обстоятелство, че същото не е

упражнявало дейност. Това поведение на търговското дружество е квалифицирано като нарушение на чл. 92, ал. 1, във вр. с ал. 2 от ЗКПО, за което на основание чл. 261, ал. 1 от същия нормативен акт е санкционирано с имуществена санкция определена на минимума.

Както в акта, така и в подадената срещу НП до районен съд жалба се възразява не по фактите, а по това, че обжалваното наказателно постановление е издадено при нарушение на административно производствените правила в хода на развитото се административно наказателното производство не е отчетено обстоятелството, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Въпреки тези твърдения ПРС е потвърдил обжалваното пред него НП с аргументите, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати нарушение на административно производствените правила, а също така, че издаденото НП не противоречи на материалния закон. Районният съд е приел също така, че в случая се касае за една безвиновна отговорност и че от страна на санкционираното дружество е осъществено визираното в НП административно нарушение по чл. 92 от ЗКПО. Съдът е приел, че за да е налице предвиденото в чл. 92 от ЗКПО нарушение, е достатъчен факта на неподаването на годишната данъчна декларация в законовия срок.

Относно размера на санкцията, са изложени мотиви, че същата е правилно определена, тъй като с оглед на конкретните факти, е наложена минималната такава предвидена от закона. Обсъдено е в решението, макар и лаконично налице ли са или не предпоставките предвидени от закона, при наличието на които следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН относно наличието на маловажен случай, като е прието че за конкретното деяние разпоредбата е неприложима.

Настоящият съдебен състав при осъществяването касационна проверка на съдебното решение намира, че същото е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Въззивното решение не страда от процесуални пороци. Безспорно е от събраните по делото доказателства, че както при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, така и в следствие при издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че наказателното постановление е издадено в законоустановените срокове за това.

Основните доводи, навеждани от касатора за незаконосъобразност на решението на първоинстанционния съд е, че през 2011 финансова година дружеството не е осъществявало никаква дейност, както и че макар със закъснение е подадена ГДД, като това е достатъчно основание извършеното нарушение да бъде квалифицирано като „маловажен случай” и нарушителят да бъде само предупреден. Аргументите изложени пред въззивния съд в този смисъл и повторени пред настоящата инстанция не се споделят от решаващият състав.

Законът е посочил конкретни срокове, в които следва данъчните субекти да изпълнят задължението си да подадат годишна данъчна декларация. Само по себе си неподаването в срок на така декларация представлява нарушение. Това, че представляващият дружеството е разчитал на услугите на счетоводна фирма и не е осъществявал търговска дейност е ирелевантно при преценка законосъобразността на НП. Като не е изпълнило вмененото му по закон задължение досежно срокът, в който следва да бъде подадена конкретната декларация, дружеството следва да понесе неблагоприятните последици, които законът свързва с това негово бездействие.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в случая се касае за маловажно нарушение, извършено за първи път, поради което дружеството не следва да се санкционира. Всяко нарушение свързано с неизпълнение на задължения по отношение на установяване на данъчни задължения на конкретен субект категорично не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Безпредметно е да бъде обсъждано дали самото

подаване на декларация е формално заявление, след като законодателят е посочил, че такава декларация следва да бъде подавана и е посочил изричен срок за това, като неподдаването ѝ представлява административно нарушение. Ето защо категорично неизпълнението на едно законово задължение не може да бъде определяно като маловажен случай, за който не следва да се налага административно наказание на нарушителя. Що се отнася до това, че нарушението е извършено за първи път наказващият орган е изпълнил задължението си да съобрази размера на наказанието с тежестта на нарушението и с това, че то е извършено за първи път като е наложил имуществена санкция в минималния размер, предвиден в закона за такова нарушение.

В тази връзка съдът не споделя развиваните от касатора аргументи, че наказващият орган е длъжен при наличие на основание по чл. 28 от ЗАНН да не наложи наказание, а само да отправи предупреждение, както и че когато съдът констатира че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, но наказващият орган не ги е приложил, следва да се отмени наказателното постановление като незаконосъобразно поради издаването му в противоречие със закона.

Извършването на нарушение, съставляващо неизпълнение на конкретно данъчно задължение не е и не представлява маловажен случай с оглед характера на отношенията, които засяга. След като не са налице основанията, при които може да се приеме, че извършеното нарушение представлява маловажен случай то е безпредметно да бъде обсъждано какво следва да направи наказващият орган и дали той е длъжен винаги да не наказва нарушителя, а само да го предупреди.

Предвид изложеното, съдът не намира основания за отмяна или изменение на решението на въззивния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение №1208 от 11.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 1804/2012 г. по описа на Районен съд гр.Перник.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/